

Для ефективності аналізу РПО необхідна система аналітичних показників, що дозволяє оцінити рівень ефективності використання можливостей організації. Для підприємства даний аналіз дозволяє дати кількісну і якісну оцінку його конкурентоспроможності, оцінити не тільки прибутковість вкладених коштів, а й достатність власного капіталу для подальшого розвитку, а також оцінити джерела для погашення позикового капіталу.

На підставі вище сказаного, можна вважати, що ресурсний потенціал і його ефективне комплексне використання – запорука успішного розвитку підприємства.

Список використаних джерел:

1. Азарова А. О. Вибір планування і реалізації стратегії розвитку підприємства / А. О. Азарова, Н. С. Желюк // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – №12. – С. 91–100.
2. Арєф'єва О. В. Економічні засади формування потенціалу підприємства / О. В. Арєф'єва, Т. В. Харчук // Актуальні проблеми економіки. – 2008. – №7(85). – С. 71–76.
3. Артем'єв Б. В. Проблемы оценки потенциала предприятия / Б. В. Артем'єв // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля : зб. наук. праць. – 2006. – Ч. 2. – №4(98). – С. 7–11.
4. Блонська В. І. Вдосконалення обґрунтування стратегії формування потенціалу підприємства / В. І. Блонська, Ю. Ю. Радецький // Науковий вісник. – 2008. – Вип. 18.1. – С. 263–268.
5. Бутенко Г. Д. Сучасні підходи до визначення структури ресурсного потенціалу підприємства / Г. Д. Бутенко // Держава та регіони. Серія : Економіка та підприємництво. – 2016. – №1. – С. 44–47.

К. е. н. Олійник Т. І.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ГОСПОДАРСЬКИЙ МЕХАНІЗМ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ В ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Основним пріоритетом економічного становлення, розвитку і функціонування будь-якого підприємства виступає його забезпеченість ресурсним потенціалом. Ресурсний потенціал займає важливе місце у виконанні пріоритетно-важливого завдання підприємства – отримання прибутку, в якому задіяний цілий комплекс використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів за своїм кругообігом у виробничих циклах підприємства. Сам процес виробництва визначає рівень дієздатності підприємства в залежності від завдання та характеру

використання ресурсів, ефективність їх використання та забезпеченість, де останньому відводиться провідне місце – ресурсозбереження.

Відпрацювання підходу до ресурсозбереження, є головною метою підвищення ефективності суспільного товаровиробництва. Забезпечення якісно нового рівня ресурсоспоживання відбувається лише за умови впровадження ефективного господарського механізму за допомогою використання ринкових процесів врегулювання економіки як на мікро-, так і макрорівні [1, с. 56].

Необхідність створення ефективного і функціонального господарського механізму ресурсозбереження виступає основним і пріоритетним завданням будь-якого підприємства, так як це на першому етапі має забезпечити високу віддачу спожитих ресурсів за виробничими циклами, на другому – сприяти розширеному процесу виробництву.

З точки зору послідовності, то впровадження заходів ресурсозбереження розглядається як вираз неперервності виробничих циклів, тобто ресурси підприємства виступають матеріальним фактором виробничого процесу і використовуються ним відповідно до рівня продуктивних сил. В подальшому, зростаючі потреби суспільства потребують збільшення виробництва готового продукту, що зумовлюється постійним нарощенням обсягів виробництва і надалі супроводжується розподілом, обміном та споживанням. Тому для задоволення потреб суспільства необхідна всебічна економія і раціональне використання ресурсів з пропорційним розподілом отриманого продукту.

Слід також зазначити, що в науковій літературі економія ресурсів розглядається як різниця між існуючим попитом на окремий його вид і відносно оптимальним попитом, необхідним для задоволення тієї ж потреби у вигляді, який відповідає загальним господарським інтересам. Економія ресурсів виникає як результат впровадження принципово нових технологічних рішень, економічної політики виробників і споживачів ресурсів, і проявляється, в першу чергу, як зменшення витрат виробництва на підприємствах [2, с. 15].

В даному випадку основними заходами ресурсозбереження підприємства, є зменшення ресурсоемності виробничого процесу та збільшення виходу продукції при зменшенні витрат які втілені певними ресурсами. Оскільки

ресурсозбереження охоплює всі ресурсні види підприємства, такі як матеріальні, трудові і грошові, то внаслідок зміни рівня їх використання можна робити висновки про ефективність виробничого процесу на підприємстві.

Функціональна роль ресурсозбереження тісно переплітається з господарським механізмом підприємства, який визначально представлений сукупністю організаційних структур і конкретних форм свого прояву та методів управління за допомогою яких виконується виробниче завдання.

Процес ресурсозбереження всебічно відображає взаємозв'язок всіх сторін виробничої та господарської діяльності підприємства виходячи з його рівня розвитку. Тому ресурсозбереження необхідно розглядати як умову, результат і показник стану використання всього виробничого потенціалу підприємства на стадії розширеного його виробництва. В цьому проявляється основна функція господарського механізму, де ресурсозбереження акумулює зовнішні і внутрішні економічні відносини щодо оптимізації структурного складу та раціонального використання ресурсів. Він надає уяву про характер і масштаби перерозподільних процесів, спрямованість їх впливу на відтворення, відображає сутність економічних інтересів підприємства.

Господарський механізм ресурсозбереження складається з елементних часток, зміст яких є проявом конкретних виробничих відносин, і перш за все це управлінський аспект. При цьому елементи господарського механізму виступають формами і методами впровадження ресурсозбереження, і представлені системою економічного та правового регулювання, що є інструментами впливу на процес збереження ресурсів підприємства.

Основною формою ресурсозбереження є економія та ощадливість ресурсів, під впливом якої і відбувається формування ресурсозберігаючого механізму на основі створення внутрішньої нормативної бази підприємства та системи економічних його регуляторів. В даному разі ресурсозбереження потребує свого розгляду з позиції розширеного відтворення, де провідну роль відіграє рух ресурсів в процесі виробництва які мають певну організаційну і економічну циклічність та передумову розширеного відтворення на основі інноваційних процесів, що призводить до підвищення рівня ефективності виробництва.

Отже, для визначення напрямів впровадження ресурсозбереження на підприємстві, необхідно використовувати цілий комплекс заходів, виконання яких надасть спроможність охарактеризувати результати господарювання. Основними серед них є досягнуті показники економії матеріальних і фінансових ресурсів, тривалість і динаміка виробництва та витратно-вартісні результати. З практичної точки зору, це має важливе значення щодо реалізації внутрішньої політики на підприємстві з підвищення рівня ефективності ресурсозбереження.

Список використаних джерел:

1. Кузьменко В. Виробничо-ресурсний потенціал України та ефективність його використання / В. Кузьменко, Т. Шиптенко // Економіка України. – 2004. – № 5. – С. 53–58.
2. Трегубчук В. М. Формування і вдосконалення ресурсного потенціалу національного виробництва в умовах ринкової економіки / В. М. Трегубчук // Економіка України. – 2006. – № 6. – С. 12–18.

К. е. н. Олійник Т. І., Нековаль Д. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЗАБРУДНЕННЯ ҐРУНТОВИХ ВОД ШИРОКІВСЬКОГО РАЙОНУ ІНГУЛЕЦЬКИМ ҐЗК ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕКОНОМІКУ РЕГІОНУ

Вода займає майже 70 % всієї поверхні Землі. Це важливий компонент, який необхідний для підтримки життя людства. Але щорічно стан поверхневих та підземних вод істотно погіршується. Наслідком цього явища є не лише загроза екологічної катастрофи, але і ряд проблем, зокрема і економічних.

Статистика світу про забруднення води свідчить, що в середньому 83 % всієї водопровідної води містить частинки пластику. Найвищий рівень забруднення води в США – 94,4 %, в Європі дещо нижчий – 72 %. Джерелом забруднення в даних випадках є відходи населення, що неконтрольовано скидаються до поверхневих вод [1].

Щодо стану вод України, то основним джерелом забруднення слугують масштабні об'єми відходів з промислових об'єктів. Кризова ситуація щодо забруднення водойм на сьогодні склалась у Херсонській області – 16 %, Полтавській – 13 %,